

รายงานการประชุมคณะกรรมการด้านส่งเสริมบุคคลประชาธิปไตย

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๓๒๐๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

ประธาน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์แดงอ่อน มั่นใจตน) : ขณะนี้ครบองค์ประชุมแล้ว ต้องขอบคุณท่านอดีตนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ที่จะมาให้ข้อสังเกตหรือให้ข้อเสนอแนะกับทางทีมงานของเราเกี่ยวข้องกับเรื่องของการที่จะให้รางวัลบุคคลหรือกลุ่มต่าง ๆ เพื่อที่จะสร้างความเป็นประชาธิปไตยหรือว่าสร้างบุคคลพลเมืองที่ดีของประเทศไทย จะทำอย่างไรบ้าง เดี่ยวเราจะได้ฟังจากท่าน แต่ก่อนจะฟังจากท่านอาจจะขอให้ประธานที่ปรึกษา คุณวัฒนาซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดใหญ่ของคณะกรรมการสื่อสารทางการเมืองได้เล่าภาพรวมแล้วก็เล่าถึงเป้าหมายของคณะกรรมการชุดนี้ให้ท่านชวน ฟังด้วยค่ะ เรียนเชิญค่ะ

นายวัฒนา เช่งไพเราะ : ขออนุญาต ขพบทฯ ชวน หลีกภัย ที่วันนี้ท่านกรุณาเสียสละมาให้ความรู้ความคิดกับพวกเรา ก่อนอื่นก็ขออนุญาตนำเรียนว่าท่านประธานสภา ท่านสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ นั้นได้ตั้งให้ผมทำงานเป็นคณะทำงานด้านสื่อสารการเมืองของรัฐสภา โดยผมไปขอท่านบอกว่าผมอยากเห็นการบูรณาการของสื่อของสภา เมื่อมีปัญหาทางการเมืองขึ้นมาแล้วน่าจะหาองค์ความรู้ที่จะสื่อออกไปในเชิงบวกและมีหลักวิชาการรองรับไว้บ้าง เพราะว่าผมมีความเชื่อว่าขณะนี้แนวคิด วิธีคิดในทางการเมืองมีความหลากหลายแตกต่างกันและค่อนข้างออกไปในทิศทางของหลายฝ่ายมากขึ้น แล้วผมก็มีความเชื่อว่ารัฐสภานั้นน่าจะเป็นองค์ความรู้ในเรื่องการเมืองได้ดีที่สุด เมื่อสังคมโดยรวมสงสัยเพื่อจะฟังนักวิชาการดีหรือการเมืองฝ่ายไหนดี เพราะว่าบางทีอาจจะมั่วคิด ผมก็เลยนำเรียนท่านว่ารัฐสภาน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ให้ความรู้ทางการเมืองออกไปให้กับสังคมในระดับกลาง ๆ ให้เขาเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง โดยได้เชิญนักวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการนำหน้า หลากหลายทุกสถาบันเอามาบูรณาการพูดคุยกัน ให้แนวคิด วิธีคิดในเรื่องของสื่อต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาทางสังคมหรือเป็น Issue ในทางการเมือง เสร็จแล้วก็จะมือนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งก็เรียนเชิญข้าราชการระดับที่ใช้คำว่าผู้นำแล้วกัน ระดับของ ผอ. ท่านรองเลขาธิการ รวมทั้งบางทีท่านเลขาธิการด้วย เอามานั่งฟังข้าราชการเหล่านี้เขาพูดคุยกันเพื่อเปิดวิสัยทัศน์ แล้วท่านเหล่านี้มีความเห็นอย่างไร เราจะได้ป้องกันคดียุติภายใน ในการขับเคลื่อน โดยผมเชื่อว่าท่านเหล่านี้ตั้ง ๓,๐๐๐ กว่าคน น่าจะเป็นกำลังหลักด้วย ให้กับสังคมในการที่จะช่วยกันค้นองค์ความรู้หรือสื่ออะไรก็ได้ที่ออกไป แล้วก็ถึงเวลานั้นก็ต้องออกสื่อไปทางสาธารณะด้วย ที่น่าจะเป็นองค์ความรู้อีกทางหนึ่ง ส่วนของอาจารย์แดงก็รบกวนเรียนเชิญท่านอาจารย์แดงมา เพราะว่าอยากเห็นอาจารย์แดง ท่านลองดูว่ามีวิธีคิดอย่างไรได้บ้างไหมที่จะสร้าง Impact ในชุดนี้ ก็คือในเรื่องของการจะเป็นรางวัล เป็นอะไรก็ช่างแล้วแต่อาจารย์แดงไปคิด เพื่อให้คนตระหนักแล้วก็หาตัวอย่างที่ดีของนักการเมืองหรือจะเป็นบุคคลประชาธิปไตย แล้วแต่อาจารย์แดงไปคิด Wording มาประมาณนั้นนะคะ แล้วท่านอาจารย์แดงก็พยายามไปดูว่าบุคคลทางสังคมในทางการเมืองที่น่าเชื่อถือได้

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ถ้าเป็นหลักของบ้านเมืองมีใครบ้างก็ได้เรียนเชิญมา คราวที่แล้วที่ผ่านมาอาจารย์โกศินก็มา ท่านวันมูหะมัดนอร์ ก็มาให้ความรู้เราในมุมมองของท่าน วันนี้พวกเราก็ได้เกียรติจากท่านอาจารย์วิชัย ต้นศิริ แล้วก็ รองศาสตราจารย์วุฒิสาร สุกพล ท่านก็มาให้แนวคิด เราก็อพยายาม อาจารย์แดงพยายามนึก ที่งานนี้ถึงใครได้บ้าง วันนี้ก็เลยเชิญท่านว่าท่านมีมุมมองอะไรที่จะให้องค์ความรู้กับพวกเราในมุมมองที่ท่านอยากเห็น แล้วก็ประสบการณ์ที่ท่านผ่านมา ก็คงจะนำไปสังเกตท่านนั้น แล้วก็เมื่อผมฟังแล้วท่านมีอะไรสงสัย ผมก็จะเรียนอธิบายอีกครั้งหนึ่ง เบื้องต้นแค่นี้ก่อนครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย : ก็ขอบคุณที่ได้ให้เกียรติเชิญมาให้ความเห็น เพิ่งทราบเมื่อวานนี้เอง ก็เป็นความจริงอันหนึ่ง ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรมานาน ในสภาเหลืออยู่คนเดียวที่ไม่เคยตก ไม่เคยหยุดครับ ๔๐ กว่าปี ความต่อเนื่องก็ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงในทางบวกและลบ แต่ว่าสิ่งที่แน่ ๆ ก็คือภาพนักการเมือง ก็ไม่บวกหรือครับ มันก็น่าจะเป็นปรากฏการณ์ทั่วโลกแต่สำหรับเรานี้หนักหน่อย เพราะว่าสื่อประเทศเรากลือว่าเป็นประเทศที่มีเสรีภาพของสื่อสูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก เพราะฉะนั้นเหยื่อที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ฝ่ายการเมืองก็หนักหน่อย เพราะว่าวิจารณ์คนอื่น ดีไม่ดีก็โดนเตะ โดนเล่นงาน แต่ว่าวิจารณ์นักการเมืองนี้ ก็ดูจะรุนแรงเท่าไรก็ได้ถึงขั้นว่าประเทศไทยดีทุกอย่างนะครับ เสียอย่างเดียวมีนักการเมืองที่เราได้ยินบ่อย เห็นบ่อย ผมนี้เห็นประจำนะครับ ซึ่งความจริงเราก็คิดว่าในหมู่้นักการเมืองก็เหมือนวงการอื่น คือไม่มีข้อยกเว้นครับ มีคนดี ไม่ดี ที่ในหลวงรับสั่งเป็นสัจธรรมจริง ๆ คำว่าบางเมืองมีทั้งคนดีและไม่ดีก็คือย่อยลงไปก็เกือบทุกวงการ แม้วงการนั้นจะมีคนอยู่เพียง ๒ คน แม้วงการนั้นจะเป็นวงการของฝ่ายคุณธรรมจริยธรรมหรือฝ่ายศาสนา ก็มีคนไม่ดีพร้อมกับคนดีเสมอ เช่นเดียวกับการเมืองก็หนีไม่พ้นครับ เพียงแต่ว่าเราจะใช้สื่อสะท้อนกลับ ให้เขาเห็นภาพความเป็นจริงได้เพียงใด อันนี้ก็เป็นหน้าที่ของเราถ้าสามารถทำได้ ผมก็อยากแสดงความชื่นชมในความพยายามในทางสร้างสรรค์อันนี้ แต่ว่าโดยส่วนตัวนั้นเล่าให้ฟัง เนื่องจากเป็นกรรมการเรื่องคุณธรรมจริยธรรมอยู่ด้วย หลังสุดในการประชุม ท่านประธานสมศักดิ์ก็เป็นประธานอยู่ มันมีเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมของนักการเมือง ก็มีการพูดกันในที่ประชุมว่ามันมีแต่เรื่องลบ ทำไมเราไม่ทำเรื่องบวกเช่นยกย่อง ส.ส. ที่ทำความดี คือมาประชุมทุกวัน ทุกครั้ง ความคิดเรื่องนี้ก็มีมานาน ตั้งแต่ผมเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรก็มีครับ มีการเสนอให้รางวัลยกย่องคนที่มาประชุมทุกวัน ยกย่องคนที่ตั้งกระทู้ถามมากที่สุด แต่ผมไม่อนุมัติครับ และผมก็เรียนท่านประธานคนต่อ ๆ มาว่าไม่ควรอนุมัติในการประชุมหลังสุดร่วมกับท่านสมศักดิ์ ผมก็เป็นหนึ่งในคนที่บอกว่าการมาประชุมมันเป็นหน้าที่ หน้าที่นักเรียนต้องไปเรียนหนังสือ หน้าที่ของสภาต้องมาประชุม มันไม่ใช่เป็นความดีความชอบหรือความไม่ดี แล้วเราวัดอะไรเป็นตัววัดว่าคนนั้นรับผิดชอบ ถ้าเขามาเซ็นชื่อทุกวัน เซ็นเสร็จก็กลับไปกับคนที่เขามาอยู่จนค่ำมืดทุกวัน แต่เขาไม่ได้กลับไปหรือเขาไม่ได้อยู่ครบ อันนี้ก็เป็นน้ำหนักรับหนึ่งที่ทำให้ในที่สุดเมื่อสมัยท่านบุญเฮื้อ ผมก็แนะนำท่านว่าพื่ออย่าไปให้เลย เพราะว่ามันเป็นหน้าที่ ส.ส. ต้องมาประชุม มันไม่ใช่ความดีความชอบ ส่วนกรณีที่เราเห็นว่าเอาตัววัดเรื่องมาประชุมคงไปวัดไม่ได้ นี่เป็นเกริ่นตัวอย่างให้ฟังนะครับ หรือมีการเคยขอความดีความชอบว่าเป็นคนที่สนใจปัญหาชาวบ้าน ตั้งกระทู้ถามมากที่สุด ผมก็บอกว่าผมไม่ให้หรอก เพราะว่าผมดูแล้วกระทู้ของท่านมันควรจะถาม

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ที่สภาตำบล มันควรจะถามที่เทศบาล แต่ว่าหน้าที่ในสภาควรจะดูแลเรื่องระดับชาติ ถ้าผู้แทนทุกจังหวัดเอาปัญหาในหมู่บ้านมาพูดในนี้แล้วเอาเวลาที่ไหนมาพิจารณาเรื่องของระดับชาติ เหตุผลก็มีน้ำหนักพอที่จะไม่อนุมัติรางวัลให้คนตั้งกระทู้ถามมากที่สุดในขณะนั้น ตอนนั้นพวกนี้มันก็เป็นเรื่องของหลักที่เราต้องเข้าใจภาพรวม ภาพกว้างของบทบาทของสมาชิกหรือของนักการเมืองในแต่ละระดับ ในแต่ละกลุ่ม แต่ละประเภทว่าภารกิจหน้าที่เขาคืออะไร การทำหน้าที่เหล่านั้นเราวัดความดีความชอบจากอะไร เกิดเขาคุณหนังสือที่เชิญบรรยายในวันนี้ว่าความคิดในการที่จะทำในเชิงรุก คือภาพรวมสื่อสารทางการเมืองของสภาอย่างที่ท่านพัฒนาได้กรุณาบอกแล้วว่ามันเป็นภาพที่ต้องการคนออกมาชี้แจงว่าคนกลุ่มที่จะชี้แจงภาพลบเหล่านั้นคือผู้ใด แต่ผมว่าในส่วนที่ให้ผมได้แสดงความเห็นเรื่องส่งเสริมบุคคลประชาธิปไตยที่ท่านอาจารย์แดงอ่อนได้ทำหนังสือถึงผมนั้นก็ได้รับไปว่าอนุกรรมการเชิญบรรยายพิเศษวันนี้แล้วก็ให้รายละเอียดในเรื่องของภาพรวมของการสื่อสารทางการเมืองของรัฐบาลในแต่ละเรื่อง ก็มาถึงเรื่องส่งเสริมบุคคลประชาธิปไตยที่อาจารย์แดงอ่อนเป็นคนดูแลอยู่เพื่อทำให้รางวัลรัฐบุรุษ รัฐสตรี ในภาพจริงมีคำว่ารัฐสตรีไหมครับ รัฐบุรุษน่าจะเป็นคำรวมใช้ไหมครับ คำรวมหมายถึงว่าคนที่เขาจะเป็นหญิง เป็นชาย เป็นกระเทย ก็เป็นรัฐบุรุษหรือจะเป็นเพศอะไร มันน่าจะเป็นคำรวม ผมไม่แน่ใจ อันนี้ไม่มีความรู้ เรียนถามเพราะว่าเป็นคำใหม่ที่เพิ่งได้ยินรางวัลนักการเมืองตัวอย่าง รางวัลพลเมืองตัวอย่าง รางวัลเยาวชนตัวอย่างแล้วก็สำหรับคุณสมบัติผู้ที่ได้รับการเสนอเข้ารับรางวัลรัฐบุรุษ รัฐสตรีนั้นก็กำหนดมา เป็นบุคคลสัญชาติไทย อายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปหรือบุคคลที่เสียชีวิตแล้ว ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ยึดมั่นและรักษาไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ บุคคลที่กระทำความดี ส่งเสริมประชาธิปไตยเป็นบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองตามลำดับที่เราเห็นกันอยู่ ขอเรียนอย่างนี้นะครับโดยส่วนตัวนั้นอย่างที่เราเรียนแล้วก็ถือว่าชื่นชมในความคิดทางบวกที่อยากจะส่งเสริมคนดี แต่ว่าเรียนจริง ๆ ก็คือไม่ค่อยเห็นด้วยเท่าไรครับ เพราะผมคิดว่าผมเป็นห่วง เดี่ยวเราจะขึ้นในทางที่ผิด ผมกลัวเราจะให้ประกาศนียบัตรคนไม่ดีจริงแล้วจะเป็นปัญหาต่อไปในวันข้างหน้า เราวัดอะไรครับ ความดี ผมเรียนถาม เพราะว่ามีความกล้าแข็งจริยธรรมคนนั้นประกาศต่อต้านการคอร์รัปชัน คนนั้นประกาศส่งเสริมประชาธิปไตย แต่เบื้องหลังเหล่านั้นมาจากชื่อเสียงอย่างนี้ควรยกย่องไหมครับ เพราะฉะนั้นในภาคปฏิบัติ สิ่งที่เราพูดถึงมันต้องไปด้วยกัน วันนี้การเมืองจริง ๆ การเมืองภาคปฏิบัติ คือดีไม่จริงมันอยู่ที่ปฏิบัติ ไม่ใช่อยู่ที่คำพูดครับ เพราะเราได้ยินการต่อต้านคอร์รัปชันมาก แต่คนที่พูดคอร์รัปชันก็คือคนที่คอร์รัปชัน คนที่ต่อต้านคอร์รัปชัน นักธุรกิจเขาก็รวมหัวกัน รวมตัวกัน ผมเรียนพวกเราส่วนตัวนะ ผมชื่นชมมาก นักธุรกิจเขารวมตัวกัน แล้วผมก็ทำหนังสือชื่นชมไปโดยส่วนตัวแล้วผมก็แนะนำต่อว่าท่านจะทำสิ่งที่ท่านคิดสำเร็จเมื่อท่านเอาเป็นตัวอย่าง สมมุติว่าท่านเป็นนักธุรกิจ ท่านรู้ว่ามันมีการเรียกรับเงินจากนักการเมือง ลองเอาตัวอย่างเรื่องเดียวในจำนวนเป็นร้อยเป็นพันเรื่อง ขอเรื่องเดียวคิดแล้วทำไม่ได้ จดหมายผมก็เป็นหมัน ที่ผมเรียนเพราะผมเห็นว่าคนพูดเยอะ แต่คนที่ทำจริงอย่างที่พูดมีจำกัด ถ้าบ้านเมืองมันเป็นอย่างที่เขาพูดและปฏิบัติจริงเราไม่มีวิกฤตอย่างนี้หรอกครับ การเมืองเราทุกวันนี้ที่ว่าประเทศเรติดอันดับการทุจริต เราวัดตัวอย่างนั้นทั้งหมดมาวัดคนไทยทั้งหมดไม่ได้ แต่มันก็เป็นแนวโน้ม

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

อันหนึ่งในขณะที่เราทุกกลุ่มเห็นว่าการคอร์รัปชันเป็นอันตรายต่อบ้านเมือง ทั้งฝ่ายนักการเมือง ฝ่ายข้าราชการ ฝ่ายนักธุรกิจ องค์กร สถาบันการศึกษา แต่ก็ยังแรงเพราะอะไร เพราะเราไม่ได้ทำอย่างที่พูดครับ แล้วอันนี้ที่ผมเรียนยกตัวอย่างบางเรื่องเพื่อจะแสดงความเห็นว่าผมเป็นห่วงว่าเราจะออกประกาศนียบัตรรับรองคนไม่ดีจริงแล้วในที่สุดก็กลายเป็นตัวอย่าง แล้วสังคมเรานี่ พอเราออกประกาศนียบัตรไปสักอย่างนี้มันก็กลายเป็นเครื่องมือสำหรับยกย่องตัวเองแล้วก็ประณามคนอื่น เพราะว่าจริง ๆ อย่างที่เรียนไว้ตั้งแต่ตอนต้นก็คือในฐานะเป็นนักการเมืองที่มาจากเลือกตั้งและอยู่ในสภามาตลอดตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ ก็เหลืออยู่คนเดียวที่ยังเหลืออยู่ใน ๔๐ กว่าปีที่แล้วที่ยังไม่เคยหยุดแล้วก็ไม่เคยแพ้เลือกตั้ง มันก็เห็นลำดับมาตลอดไม่ใช่พยานบอกเล่าแต่เห็นด้วยตาตัวเองมาตลอดว่าอะไรคืออะไร อย่างที่บอกมันได้เห็นความเปลี่ยนแปลงในทางบวกในทางลบ และมีความรู้มากขึ้น มีความสามารถมากขึ้น มีความหลากหลายในอาชีพ ไม่ใช่มีเฉพาะนักกฎหมาย ครูเกษียณ หรือนักธุรกิจในจังหวัดบางกลุ่ม แต่มันมีคนทุกอาชีพ แต่ว่าสิ่งที่เป็นลบก็คือสภาเดียวนี้มีก็คนที่ไม่มาจากระบบใช้เงิน เอาของจริงครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนเรื่องนี้ไว้เรียนท่านวัฒนา ในฐานะทำงานเรื่องนี้ว่าต้องระมัดระวังมากครับ ระหว่างเราประกาศกับไม่ประกาศ เราแน่ใจเพียงใดว่าเราประกาศไปแล้ว เบื้องหลังคนนั้นดีจริง ส่งเสริมประชาธิปไตยจริงและส่งเสริมการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขจริง ต้องเรียนอย่างนี้เพราะว่าก็ได้เห็นด้วยตัวเอง คนระดับประธานรัฐสภาก็ยังไม่ให้ถวายพระเกียรติในหลวงเลย ยังไม่โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ก็ไปออกคำสั่งเพราะเกรงใจฝ่ายการเมือง ฝ่ายการเมืองต้องการฤกษ์ยาม ประธานต้องทำอย่างนั้น ผมเป็นคนไปถามเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรว่าท่านออกคำสั่งนัดประชุมมาได้อย่างไร ในหลวงยังไม่โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ท่านบอกใช่ครับ บอกแล้วออกมาอย่างไร ท่านเลขาธิการคนที่แล้วนะครับ ท่านบอกว่าประธานสั่งให้ผมทำอย่างนี้ ระเบียบของสภา แบบฟอร์มของสภา ก็ต้องแก้ไขหมดครับ จากเดิมที่เขาจะออกหนังสือเวียนหรือเชิญประชุมสภาตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ บุคคลพวกนี้เป็นประธานรัฐสภา บัดนี้ประธานนัดประชุมวันนี้ ก็แก้หมดครับย่อหน้าแรกเริ่มต้นด้วย บัดนี้ประธานสภาเรียกประชุมอันนั้น ซึ่งความจริงยังไม่โปรดเกล้าฯ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ากรณีที่เราจะยกย่องหรือเราเอาคุณสมบัติบุคคลในทางปฏิบัติจริงเรารู้ได้อย่างไร ถ้าเราไม่รู้จริงในที่สุดเราจะมีปัญหาในการทำเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมให้ข้อสังเกตเบื้องต้นอันนี้นะครับว่าต้องรอบคอบ ต้องของจริง การยกย่องบุคคลนั้นเป็นเรื่องที่ดีครับ แต่ว่าอย่าเพิ่งไปมั่นใจว่าสิ่งที่เรารู้มันถูกต้องทั้งหมด การกำหนดคุณสมบัติคนก็เป็นเรื่องที่จะกำหนดไม่ยาก แต่ว่าเวลาไปดูของจริงอาจจะไม่ถนัดนักจนกว่ามันจะใช้เวลาพิสูจน์ ซึ่งถ้าหากว่าเราไม่แน่ใจ ถ้าเราจะทำอันนี้เรียนท่านวัฒนา ขอเรียนว่าโดยทั่วไปในขณะนี้มันวิ่งเตลันกันได้ในแต่ละเรื่องก็วิ่งเตลันกัน ระบบราชการก็วิ่งกัน ไม่ใช่คนดีจริงหรอกครับ บางทีก็ยกย่อง วิ่งเตลันกัน ฉะนั้นเราก็ต้องระมัดระวังเรื่องนี้ว่าถ้าสมมุติออกเงื่อนไขอะไรไปแล้วออกเป็นมติออกมา แล้วมันไม่จริง แทนที่ภาพเราจะเสมอตัวอาจเป็นลบเลยครับที่นี่ สถาบันนี้ยกย่องคนไม่ดีเพื่อเป็นพวกตัวเอง อย่างนี้เป็นต้นนะครับ อันนี้เป็นข้อสังเกตแรก ๆ ในประสบการณ์ตัวเองที่ได้เห็นมาแล้วก็ได้พบด้วยตัวเอง พุดง่าย ๆ ก็คือทุกเรื่องที่เรียนพวกเรานั้นก็คือได้เห็นด้วยตัวเองว่าอะไรเป็นอะไร อย่างไรก็ตามไหน ๆ ท่านวัฒนามีเจตนาดีอย่างยิ่ง

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ในการที่อยากจะเห็นภาพของฝ่ายการเมืองเป็นภาพที่ถูกต้อง และการเมืองสามารถอธิบายชี้แจงได้ ใจผมยังคิดว่าเราต้องพยายามส่งเสริมให้สถาบันทั้งหลายได้มีโอกาสทำหน้าที่ของเขาอย่างตรงไปตรงมา และให้ความรู้แก่ผู้คนที่ซึ่งสถาบันนี้ทำได้ ฝ่ายอื่นทำยากครับ ผมเคยเสนอ กกต. ด้วยตัวเองด้วยเข้าไปครับ ว่าไม่มีวันหรอกที่ กกต. จะไล่จับคนโกงเลือกตั้งได้ จับได้เฉพาะพวกง่อยเปลี้ยเสียขา คือ วิ่งไม่เก่ง ไม่มีพวก ไม่มีเงินวิ่งเต้น แต่ตัวโกงจริง ๆ ไม่มีจับได้หรอกครับ ลอยนวลอยู่ในสภา แล้วทำให้คนบริสุทธิ์โดนไปก็มี มันมีวิธีที่ดีกว่าที่จะไล่จับก็คือให้ความรู้ ผมบอกให้ความรู้เยาวชน เยาวชนมีความรู้จะทำให้ นำความรู้ไปเผยแพร่ในหมู่พ่อแม่ แล้ววันหนึ่งเยาวชนนี้ต้องโตแน่ครับ เป็นผู้ใหญ่ ถ้าให้ภูมิคุ้มกันเขาตั้งแต่ต้นมันจะได้ผลในระยะยาว แทนที่เราไล่จับแล้วในที่สุดจับ บางทีก็ผิดจริงครับ แต่ว่าในที่สุดคำวินิจฉัยสุดท้ายก็ไม่ผิดหรือบางคนไม่ผิด แต่ว่าไปโดน มีไหมครับ ไม่ใช่ไม่มีนะครับ ถ้ามานานนิพนธ์ วิสฤษฎ์ยุทธศาสตร์ดูเลยครับ มี เพราะว่าคนที่ไปกล่าวหาเขา รับสารภาพส่วนตัว อันนี้รับจ้างมาให้การครับ อย่างนี้ก็มี เพราะฉะนั้นแนวในการที่เราจะรณรงค์ ถ้ามองระยะไกล ท่านวัฒนา มองระยะยาวคือสร้างภูมิคุ้มกันให้ความรู้แก่ผู้คน คือรัฐบาลทำยาก สภาทำได้ง่าย รัฐบาลทำยากเพราะเดี๋ยวกระทบตัวเอง เดี่ยวจะไปเหมือนกับวิจารณ์ตัวเอง แต่ว่าถ้าสภาทำมันเป็นกลาง หรือถ้าองค์กรที่เป็นองค์กรอิสระทำก็จะมีความรู้สึกว่าไม่ได้เจตนาที่จะให้ร้ายรัฐบาลหรือให้ร้ายฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าพัฒนามีเจตนาเรื่องนี้ ผมว่าสภาอาจจะสร้างค่านิยมจริง ๆ โดยไม่ต้องมาเกรงใจ พวกเรากันว่านักการเมืองที่มีพฤติกรรมไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมคือตอนหลังมันต้องยอมรับเงื่อนไขหลายอย่าง มันเปลี่ยน คุณวัฒนาต้องยอมรับเหมือนผมว่าบางคนเราเห็นพฤติกรรมในสภาทำไมมันแย่อย่างนี้ คนถามผม ในชีวิตไม่เคยเห็นสภามันแย่อย่างนี้ คือทำไมมันหยาบคายหรือทำไมมันสกปรก หรือทำไมมันพุดจา ซึ่งความจริงผมก็บอกจะไปบอกสันดานคนมันก็ได้ แต่มันมีเงื่อนไขบางอย่างเช่นได้รางวัล ถ้าคุณดำฝ่ายนั้น ได้มากเท่าไรคุณจะได้รางวัล เราจะเห็นบางกรณีนี้ไม่ประสงค์จะว่าใคร บางคนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารครับ ตั้งคนอย่างนั้นหรือ คำตอบก็คือเขาทำความดี ความดีคืออะไร คือความซื่อที่ทำ ความดีคือความซื่อที่ทำไป แต่เป็นความดีกับอีกฝ่ายหนึ่งมันก็เลยได้รับรางวัล เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเงื่อนไขหนึ่งที่มีพฤติกรรมของ นักการเมืองล่ารางวัล เหมือนครั้งหนึ่งเราเคยเห็นว่าคนประท้วงไม่หยุดเลย ประท้วงจนกระทั่งคนที่เคยเป็น เจ้านายเขายังว่า คุณประท้วงผม มันก็ต้องมาขอโทษบอกผมประท้วง บังเอิญเขากำหนดไว้ให้ต้องทำอย่างนี้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นพฤติกรรมมันก็ไม่เป็นไปโดยอย่างที่เราเห็นในอดีต อดีตมันก็มีหลายอย่างที่สู้เดี่ยวนี้ ไม่ได้ครับ แต่ในอดีตมันไม่ค่อยมีหรอกครับที่จะไปกำหนดคนคอยประท้วง อย่างดีที่สุด กำหนดมากที่สุด คือกำหนดคนปิดอภิปราย อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว คนนี้ยกมือขอปิด แค่นี้ครับ เช่นนี้เราทำงานมาคอย ประท้วงรวนอย่าให้อีกฝ่ายหนึ่งพุดได้ ในอดีตไม่มีครับ มามีตอนหลังนี้ มันมีมาจากความกลัวว่าคนนั้น จะพุดว่าคนนั้นว่าคนนี้ ก็เลยมีการตั้งองค์กรตัวแทนขึ้นมาเหมือนที่เราพุดกันว่าเป็นกลุ่มสมาชิกประเภท ที่เป็นองค์กรฯ อันนี้คือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ว่าแน่นอนครับว่าที่ผมเรียนในทางบวกก็คือเรามีคนที่มีความรู้มากมาย มีระดับจบปริญญาเอกเป็นเรื่องธรรมดาเลยนะครับ สมัยก่อนนี้ดอกเตอร์สักคนหนึ่ง รุ่นผมเป็น ส.ส. ใหม่ ๆ มีดอกเตอร์อยู่คนหนึ่ง ดอกเตอร์สัก ๒-๓ คน ก็ข้อจำกัดมาก แต่ว่าในขณะนั้นพฤติกรรมมันก็ยังไม่ค่อยมี

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่องที่เป็นแบบนี้ คือธุรกิจการเมืองยังไม่เข้ามา คำพูดคำว่าหมาจนตรอกยังพูดไม่ได้เลยครับ อย่าว่าแต่หยาบชนิดอย่างที่เราได้ยินตอนหลัง คำว่าหมาจนตรอกนี่ผมเป็นคนพูด ประชานทั่วไม่ให้พูดบอกให้เปลี่ยนคำว่าหมาเป็นสุนัข ความจริงมันไม่ผิดนะครับ มันเป็นคำพังเพย ไม่มีคำพังเพยว่าสุนัขจนตรอก ไม่มีหอรอกครับ สีขอให้ความพึงไม่มีสีขอให้กระป๋องสี มันทันเป็นศัพท์สมัยโน้นแต่ว่าประธานสมัยโน้นเขาก็เคร่งครัด ไม่ได้หมาจนตรอกไม่ได้ต้องสุนัขจนตรอกซึ่งมันก็สุภาพเกินไปจนไม่ได้อารมณ์ เพียงแต่เล่าให้ฟังว่ามันมีความเปลี่ยนแปลงไป แต่โลกมันก็ต้องเปลี่ยนแปลง สังคมการเมืองมันก็ต้องเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เพียงแต่ว่ามันมีสิ่งที่ไม่ดีติดมามาก ซึ่งสิ่งนั้นเราสับแต่ให้หลุดออกไปก็ไม่ใช่ทำได้ง่าย พอธุรกิจการเมืองเข้ามา เห็นไหมครับพี่น้องสื่อมวลชนจะตอบได้ดีเลย สื่อก็เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจการเมืองไป ในที่สุดก็ไม่ได้รายงานตรงไปตรงมา สื่อมันยิ่งกว่าพรรคการเมืองเสียอีก มันก็กลายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้สังคมการเมืองของเรามีปัญหา ผมก็เรียนตั้งข้อสังเกตบางเรื่อง ให้ข้อคิดบางเรื่องว่าถ้าจะทำขอให้ระมัดระวังมาก ๆ ในการที่จะยกย่องบุคคลใดบุคคลหนึ่งเมื่อ ๒ วัน กฎหมายสภาที่ผ่านเรื่องของการสนับสนุนหรือสงเคราะห์อดีตนักการเมือง ในการให้เงิน วันรุ่งขึ้นเมื่อวานนี้พรรคพวกผมก็มาเลย เคยเป็น ส.ส. เมื่อปี ๒๕๒๒ กับปี ๒๕๒๖ มาตามเรื่องนี้ กฎหมายผ่านหรือยังเขาคงไม่ได้เป็นผู้แทนอีกแล้วแต่ว่าเขาอยู่ในฐานะที่ลำบากหน่อย แต่ว่าจริง ๆ แล้วผมก็บอกพวกเราว่านักการเมืองเราก็อ่าเรียกร้องให้เหมือนข้าราชการ เพราะเราได้อะไรมากกว่าข้าราชการเยอะเราได้สายสะพาย ๔ เส้นนะ ๔ ปีเท่านั้นครับ เป็นรัฐมนตรีช่วย ๔ ปี สายสะพาย ๔ เส้นเลยนะครับ ข้าราชการรับราชการจนตายส่วนใหญ่ก็ได้ แต่เราไม่ได้ ฉะนั้นเราได้บางอย่างนี้ง่ายกว่าคนอื่น ไม่มี ส.ส. ประเทศไหนในโลกที่ไปต่างประเทศสนุกสนานพุ่มเฟียดย่างประเทศเรา ไม่มีในโลกนี้ครับ ใช้เงินไปดุนงานกันทุกปีจนบางประเทศไม่รับ เพราะดุนบ่อยจนรับไม่ไหวแล้วครับ ไม่ใช่คนไปมากนะครับ คนรับมันรับไม่ไหว อันนี้คือภาพที่เราได้มากเพราะฉะนั้นเวลาเราเรียกอะไรผมก็จะบอกว่าเวลาเรียกอะไรก็ให้คิดว่าเราเป็นนักการเมือง เรามาชั่วคราวแล้วเราก็ได้สิ่งที่เรามาชั่วคราวเร็วกว่าคนอื่น แล้วจะเอาเราไปเทียบข้าราชการ เอาสิทธิอย่างข้าราชการมันก็ได้ เขาทำงานมาตลอดชีวิตข้าราชการเขาก็ไม่ได้อะไอย่างเราเลย ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้สายสะพาย ๔ เส้นเหมือนอย่างนักการเมือง ฉะนั้นอันที่เรียนเพราะว่าพอกฎหมายผ่าน ผมก็ลงมติให้ผ่านด้วยเมื่อวานพรรคพวกก็มาถามผม ผมบอกกฎหมายผ่านสภาผู้แทนสนับสนุนไปแล้ว เขาก็มาถามว่าได้บ้านาญไหม ผมก็บอกไม่มีเขาให้เฉพาะเงินบางประเภท แต่ไม่มีบ้านาญให้ ที่นี้คนก็อยากได้บ้านาญ แต่ก็ไม่ใช่ของแปลกนะครับความคิดอย่างแรกไม่ใช่ของแปลกเพราะข้าราชการคนทำงาน วันก่อนผมเห็น คือบ้านเราอัตราการว่างงานน้อยมากแต่พอเขาเปิดรับราชการ ๑๐ กว่าคน คนสมัครประมาณเกือบ ๑๐,๐๐๐ คน บางคนไม่พอใจในงานที่ตัวทำอยากรับราชการเพราะเป็นหลักประกันในชีวิตที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้น ส.ส. เขาพยายามแก้เรื่องนี้ เมื่อปี ๒๕๔๓ ก็ออกระเบียบสำหรับการสงเคราะห์นักการเมือง แต่ทราบว่าเป็นท่านพิเชษฐ์ อภิปรายในสภาเมื่อวานขึ้นว่าหลายคนซื้อ Benz มารับเงิน ๕๐๐ บาท อันนี้ท่านพิเชษฐ์อภิปรายนะครับ อดีตนักการเมืองซื้อ Benz มารับเงิน ๕๐๐ บาท สำหรับช่วยกัน ความจริง ๕๐๐ บาท เราทำไว้ให้คนผู้สูงอายุนะครับ ผมนี่เป็นคนทำให้ผู้สูงอายุมารับเมื่อปี ๒๕๓๖ แล้วก็มีผลจนถึงทุกวันนี้ครับ แต่ว่าพอมีเงินสงเคราะห์นักการเมืองขึ้นมา ท่านพิเชษฐ์

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

อภิปรายในสภาว่าท่านหาเงินให้ ๒ ครั้งได้ประมาณสัก ๑๐ กว่าล้านบาท แต่การใช้จ่ายมากเกินไป คือใช้จ่ายมากเกินไปเหตุที่ควรจะเป็น ฉะนั้นแสดงให้เห็นว่า ส.ส. นี้เขาก็ต้องการหลักประกันมากเหมือนกับฝ่ายอื่น แต่ว่าเมื่อกฎหมายนี้ออกมาแล้ว ผมคิดว่าเขาอาจจะทำให้ชัดเจนขึ้นว่าเขาสิทธิแค่ไหน เช่น ได้เงินจากที่เขาส่งเงินไปเดือนละ ๕๐๐ บาท เขาได้คืนอะไรบ้าง แล้วไปตกทอดอย่างไร มันก็เถียงกันอยู่ บางคนก็บอกว่า ตัว ส.ส. เองไม่ได้ เพราะเขาได้กับทายาท แน่นอนตายแล้วก็ไม่ได้คืนมันก็ต้องได้กับทายาท แต่ว่านี่คือความต้องการ ส.ส. อยู่ครับ ก็เอาชีวิตจริงมาพูดให้ฟัง ผมเป็นนักการเมืองโดยสมัครใจครับ เพราะฉะนั้นพูดอะไรก็พูดในฐานะเป็นนักการเมืองแล้วก็ภูมิใจในความเป็นนักการเมือง ก็ไม่เคยรู้สึกดีเลยครับเวลามีใครประณามว่าประเทศไทยดีทุกอย่างยกเว้นนักการเมือง มันก็เลยทำให้ประเทศไม่ดี อันนี้ก็เรียนพวกเราว่ามันไม่จริง คนดีมีทุกวงการ ในสภาทุกวันนี้ก็มี คนดีมีทุกพรรคครับ คนไม่ดีก็มีในทุกยุคทุกสมัย แล้วแต่เราจะเอาคนไหนมาดูกัน และแน่นอนที่สุดว่าถ้าเราให้ภูมิคุ้มกันชาวบ้านดี ๆ ให้คนเข้าใจอะไรดี ๆ อนาคตการเมืองเขาอาจจะเลือกผู้แทนที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน คือเมื่อไรก็ตามเราหนีระบบธุรกิจการเมืองได้ ประชาธิปไตยบ้านเราก็จะไปได้ดีไปไกลเลยครับ ไปดีกว่าทุกประเทศในอาเซียน เราไม่ด้อยกว่าประเทศไหนครับ เพราะเรามีประสบการณ์มากกว่าประเทศอื่น ทุกวันนี้เราก็ไม่ด้อยกว่าประเทศอื่นหรอกครับ เพียงแต่ว่าเรามองประเทศตัวเองเป็นลบไปเท่านั้นเอง แล้วบังเอิญโชคร้ายที่เราติดกับธุรกิจการเมืองขึ้นมา ซึ่งวันหนึ่งผมคิดว่าเราจะก้าวล่วงอันนี้ไปได้เหมือนเราติดกับปณิธิ ยึดอำนาจสมัยก่อน อุปสรรคประชาธิปไตยสมัยก่อน เป็นการยึดอำนาจจากทหารเป็นตัวอุปสรรคสำคัญที่สุด มันทำท่าว่าพอเจริญได้ปั๊บยึดแล้ว จับมามัดไม่ให้เดินแล้ว มันก็ไม่ล้มหรอกครับ แต่มันก็เดินไม่ได้ แต่วันนี้ทหารเขามีวุฒิภาวะ ผมเห็นตอนเผาบ้านเผาเมืองแล้วทหารไม่ปณิธิผมก็พอใจแล้ว ไม่ใช่พอใจเผาบ้านเผาเมืองนะครับ แต่พอใจว่าฝ่ายทหารเขามีวุฒิภาวะ เขารู้ว่ามันไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา -----

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

เพราะฉะนั้นเมื่ออุปสรรคด้านนั้นผ่านไป บังเอิญเรานึกไม่ถึงว่ามันจะมีธุรกิจการเมืองเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาและมันเป็นที่มาของปัญหาหลายเรื่อง รวมทั้งความผิดพลาดในภาคใต้ที่เกิดจากการที่ฝ่ายการเมือง ไม่ใช่ฝ่ายที่เข้าใจประชาธิปไตยอย่างแท้จริงมันก็เลยทำให้เกิดเรื่องใหม่ขึ้นมา แต่ว่าก็เป็นหน้าที่เราอย่าไปย่อท้อ ผมก็เรียนอาจารย์แต่ว่าอาจารย์ทำหน้าที่นี้ก็ฝากอาจารย์ช่วยทำสิ่งที่มันเป็นรูปธรรมคือสร้างภูมิคุ้มกันให้ชาวบ้านต้องอย่าไปหวังกับนักการเมืองกลุ่มเดียว และอย่าไปหวังกับคนรุ่นต่อไป ต้องทำตั้งแต่คนรุ่นนี้ เพราะผมได้ยินตอนผมเป็นวัยรุ่นอยู่ หวังคนรุ่นคุณนี้แหละ วันนี้คนชักไม่หวังคนรุ่นเราแล้วไปหวังคนรุ่นต่อไปแล้ว อย่าไปตั้งความหวังในอนาคตจนกระทั่งสิ้นปัจจุบัน ต้องทำตั้งแต่ปัจจุบันเดี๋ยวนี้ ต้องทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้จริง ๆ แล้วผมเรียนว่าขอให้เราทำสิ่งที่ภาคปฏิบัติ วันนี้ภาคทฤษฎี ภาคข้อมูลนั้นรู้กันแล้ว คอร์รัปชันคือตัวปัญหา รู้กันทั้งนั้น แต่ว่าก็คนที่จะพูดแล้วไม่คอร์รัปชันอันนั้นก็ยังมีปัญหา เพราะฉะนั้นปัญหามันจริง ๆ ขณะนี้คือภาคปฏิบัติ ทุกคนรู้ว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงคืออะไร แต่ว่าปัญหาว่าคนที่พูดนั้นชื่อเสียงเวลาลงเลือกตั้ง มีสักกี่คนที่ไม่ชื่อเสียง เพราะฉะนั้นเราต้องหันมามองการเมืองภาคปฏิบัติกันว่าเราจะทำอะไรให้ภาคปฏิบัติเป็นไปได้จริง ผมก็เรียนว่าผมก็เชื่อทั้งปัจจุบันและอนาคตถ้าเราให้ภูมิคุ้มกันกับคนรุ่นนี้ และอย่าไปตัดไม้ตรีภกับคนรุ่นปัจจุบันว่าไม่หวังคนรุ่นนี้ หวังแก้ปัญหามันคนรุ่นต่อไป เราจะเสียโอกาส และที่สุดคนรุ่นต่อไปก็จะติดสิ่งที่ไม่ดีไปจากรุ่นนี้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ ก็เรียนท่านวัฒนาในความปรารถนาดี ผมเห็นท่านในสภาท่านก็เป็นคนที่ตั้งใจดี แต่ว่าอยากเรียนท่านว่าบางเรื่องต้องระมัดระวังว่าเราทำไปแล้วในที่สุดมันจะกลายเป็นเงื่อนไขใหม่ขึ้นมาใหม่ เพราะบางเรื่องเราทำนี่บางทีเราเจตนาดีแต่ว่ามันกลายเป็นเงื่อนไขใหม่ขึ้นมา ในที่สุดก็จะกลายเป็นข้ออ้าง เหมือนอย่างที่เราให้รางวัล ส.ส. มาประชุมทุกครั้ง มี ส.ส. ผมรู้จักก็มี ผมยังนึกในใจว่าเขามาเซ็นชื่อทุกครั้งก็จริง แต่เราเห็นว่าเขาเซ็นชื่อบางทีเขาก็กลับไป แล้วเขาไม่ได้ คำมีดเขาก็ไม่ได้อยู่ ของเราไม่สามารถตรวจเขาได้ตลอด แล้วเขามาลงคะแนนทุกครั้งใหม่ในการลงมติ เอาเฉพาะวันที่มาเซ็นอย่างนี้ อันนี้ของเราก็ไปตั้งเงื่อนไขใหม่ขึ้นมา คือกลายเป็นว่า ส.ส. ที่ดีคืนคนที่มาเซ็นชื่อเข้าประชุมแต่ตัวไม่อยู่อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งผมเรียนยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่เราเห็นอยู่ทุกวัน แต่ว่าเรื่องของอนาคตในการยกย่องบุคคลที่มีคุณสมบัติควรได้รับรางวัลที่เราพูดถึงต่อไปนี้ก็เป็นเรื่องเจตนาดีนั้นก็ควรชื่นชม แต่ว่าอะไรที่ทำได้ในแง่ของยกย่องกลุ่มองค์กรหรือกลุ่มเช่นผู้มาใช้สิทธิ แต่ว่าอันนี้ก็ต้องระวัง ครั้งหนึ่งให้รางวัลผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้าน อำเภอที่มาใช้สิทธิเต็มที่ก็ได้รางวัล ปรากฏว่ามันก็ชนกันมา ไม่ได้ลงตามธรรมชาติเลย พุดง่าย ๆ คือควบคุมเสียงได้ ก็ชนกันมามาลง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีอยู่ยุคหนึ่งเปิดปั๊มติดยี่สิบปี นั่นก็ไม่ได้เป็นการยกย่องของถูกต้องเลย กลายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้มันมีกระบวนการที่กระทบต่อประชาธิปไตยด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นบางเรื่องมันมี ๒ มุม บางเรื่องมีหลายมุมเราก็ต้องดูให้รอบคอบเพื่อให้แนวทางที่ปฏิบัตินั้นเป็นไปได้จริง ในฝ่ายการเมืองผมยังอยากจะขอให้อย่าเพ่งรีบร้อนยกย่องเลย รอให้คนนั้นตายก็ได้มันก็เห็นกันในวันข้างหน้า เราก็เคยมีตัวอย่าง พอตายถึงได้รู้ว่าลูกเมียเยอะเลย สมบัติซ่อนไว้อยู่เยอะเลย ไม่ตายไม่รู้หรอกเพราะว่ามันมีหลายอย่างปิดกั้นอยู่ เพราะฉะนั้นในส่วนนักการเมืองเราอย่าไปทำเหมือนกับข้าราชการตัวอย่าง เราให้แนวแล้วก็สภาจะมีบทบาทในการที่จะให้แนวไม่เป็นอะไรว่าท่านประธานหรือสภาก็เห็นว่าอะไรที่เป็นลบต่อสภา เช่นพฤติกรรมกรอกริปรายด้วยถ้อยคำที่

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ไม่เหมาะสมประธานก็มีสิทธิที่จะให้กรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งก็เชิญอดีตประธานสภาไปเป็นกรรมการอยู่ด้วย แล้วผมก็เป็นหนึ่งในกรรมการ ก็มีคนร้อง ส่วนใหญ่คนร้องก็มาจากคนนอก คนนอกร้องเรื่องพฤติกรรม ส.ส. คนนั้นพูดจาให้เขาเสียหาย อันนี้ก็เป็นพฤติกรรมความไม่รับผิดชอบของนักการเมืองเหมือนกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมก็เรียนว่าโดยภาพรวมแล้วเราหนีระบบการเลือกตั้งไปไม่พ้นถึงเราจะรังเกียจว่าประเทศไทยดีทุกอย่าง เสียอย่างเดียวคือมีนักการเมืองอะไร มันไม่มีทาง ทัวโลกมันไม่มีทางหนีสิ่งนี้ไปได้ เราจะใช้ระบบอะไรก็ตามมันก็ไม่มีอะไรดีไปกว่าระบบการเลือกตั้ง เพียงแต่ว่าทำอย่างไรให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ ยุติธรรม อันนี้ก็เป็นภารกิจสำคัญมากที่จะทำให้ภาพของนักการเมืองดี และโดยประสบการณ์ส่วนตัวผมเรียนพวกเรด้วยความเคารพว่า คนซื้อเสียงและไม่โกงยากนะเท่าที่เห็นมา แล้วคนไม่ซื้อเสียงโกงนี่ก็น้อย ไม่ว่าคนนั้นจะเป็น ส.ส. ธรรมดา หรือจะเป็นฝ่ายบริหาร ซื้อเสียงมามากมายแล้วเข้ามาแล้วไม่หาประโยชน์ผมว่ามีน้อย ต้องทางใดทางหนึ่ง แล้วก็ไม่ใช่เพิ่งมาสมัยนี้ สมัยก่อนก็มี แต่สมัยก่อนมันไม่เหมือนอย่างนี้ เมื่อผมเป็นผู้แทนครั้งแรกมันมีพวกที่ไปสยบให้กับผู้มีอำนาจ เช่นใกล้ชิดอธิบดีกรมตำรวจเพื่อขอโควตาคนเข้าเมือง ท่านนี้ก็ออกไหม คนจีนเปลี่ยนสัญชาติ มันก็เป็นโควตา ส.ส. คนนี้เอาไป ๕ คน ก็เรียกเงินไปจากคนจีนคนละกี่แสนเพื่อเปลี่ยนสมัยก่อนนี่มี แล้วก็ตัวตน ผมยังจำชื่อได้หมด ส.ส. ที่อยู่ใกล้ตำรวจใหญ่และได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ทุกยุคทุกสมัยก็มีคนดี ไม่ดีปนอยู่ อันนี้ไม่ใช่ว่าสมัยก่อนบริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่มีสิ่งชั่วร้ายก็ไม่ถึงขนาดนั้น แต่ว่าไม่รุนแรงเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่นาห่วงเพราะว่ามันเป็นผลประโยชน์ธุรกิจก็ต้องมาทำการเมืองเพราะว่าไม่อย่างนั้นธุรกิจตัวเองก็มีปัญหา งานรับเหมาเดียวจะสู้คนอื่นไม่ได้ก็ต้องทำงานการเมืองเหล่านี้เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นภาพที่ไม่บวกกับการเมืองเลย แต่เวลาคนโทษเขาไม่โทษนักธุรกิจ เขาโทษนักการเมือง ซึ่งความจริงนักธุรกิจเอากการเมืองเป็นเครื่องมือ ขอเรียนด้วยความเคารพทุกคนในที่นี้ว่าอันนี้ก็เป็นความเห็นส่วนตัวซึ่งอยากจะให้ระมัดระวังเพราะไม่มีความประสงค์อยากจะให้เราให้องค์กรของเรากลายเป็นออกประกาศนียบัตรให้กับคนที่ไม่มีดีจริง ผมเห็นคนคิดศิลปินแห่งชาติเขาก็ให้ศิลปินแห่งชาติ ตอนหลังนี้ก็ต้องเตือนเขาเหมือนกันว่าปีไหนไม่มีก็อย่าให้ชนะ ไม่ใช่หมายความว่าต้องให้ทุกปี ปีไหนไม่ถึงขั้นอย่าให้ เพราะว่าคุณค่าของความเป็นศิลปินแห่งชาติมันจะด้อยลงไปถ้าเราคิดว่าต้องให้ทุกปีโดยไม่คิดว่าฝีมือหรือคุณสมบัติเหมาะสมหรือไม่ เช่นเดียวกันผมว่าการให้รางวัลในกรณีพวกนี้ก็ต้องระมัดระวังอย่างมาก แต่ว่าส่วนนี้ก็อาจจะเป่าที่วิจารณ์ได้ง่ายหน่อย สมมุติไปตั้งคนที่ไม่เหมาะสม ผมว่าเป็นเหยื่อของการวิจารณ์ของสื่ออย่างแรงเลย ขอเรียนท่านวัฒนา อาจารย์แดงอ่อนว่าในฝ่ายการเมืองนั้นขอให้ผมว่าอย่าเพิ่งรีบร้อน ถ้าจะไปให้ความดีความชอบกับเขวachsenหรือคนนอกก็ไม่มีอะไร แต่ฝ่ายการเมืองต้องระมัดระวังในฐานะเป็นฝ่ายการเมืองไม่ประสงค์จะได้สิ่งเหล่านี้ อยากให้อยู่ในโลกของความเป็นจริง

ประธาน : ให้ไปช่วงนี้สงสัยเพิ่มปัญหาความขัดแย้ง อย่าเพิ่งให้เลยอะไรอย่างนี้

นายชวน หลีกภัย : อย่าเพิ่งไปรีบร้อนเลยเรื่องนี้ แล้วโดยทั่วไปแล้วดูทั่วโลกเขาทำกันอย่างนี้หรือเปล่าว่าในสากลเขาทำกันไหม เราไม่จำเป็นต้องเอาตัวอย่างเขา แต่ผมคิดว่ามันเสี่ยง และอย่างในยุคสมัยนี้ทุกอย่างมันมีการวิ่งเต้นกัน จนกระทั่งเกือบจะไม่ว่าอะไรของจริงของแท้ เราก็ต้องระวังมากขึ้นหน่อย

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ผมขอขอบคุณที่ให้เกียรติ แล้วก็ขออภัย เยาวนก็คงได้ แต่เพียงแต่ว่าคุณสมบัติอาจารย์ต้องดู ใจผมว่าผมนี้
อยากให้ แต่ว่าเราอาจจะไม่มีกำลังคนไปศึกษา ผมคิดว่านายกองค์ที่สุกก็คือชุมชนพื้นที่ใดที่เขาเลือกตั้ง
เขาเลือกใครก็ตามแต่เขาไม่ขายเสียง ไม่มีอะไรมาแลกเปลี่ยน นายกองค์จริง ๆ ในฐานะเป็นนักการเมือง
ขอเรียนด้วยความเคารพว่าเป็นหนี้บุญคุณคนพวกนี้จริง ๆ เพราะผมรู้ว่าคนดี ๆ หลายคนเกิดไม่ได้เพราะว่า
สู้เงินไม่ได้ แต่ว่าหลายคนเกิดได้เพราะคนส่วนหนึ่งเขาไม่สยบให้กับเงิน ไม่ใช่เพราะเขามี อันนี้อ่าเข้าใจผิด
พื้นที่นั้นยังจนอยู่ ไม่จริง ผมยังเห็นตัวอย่างมากมายในชีวิต ๔๐ กว่าปี เช่นเด็กกลางจานได้วันละ ๑๐๐ กว่าบาท
เขาเอามาให้ ๕๐๐ บาท ไม่เอา ผมไปถามเด็กคนนั้นหนูทำไมไม่เอา ๕๐๐ บาท หนูได้วันละ ๑๐๐ กว่าบาท
หนูไม่เอา กลียดนัก ตามภาษาเด็กอาจจะด้วยอายุที่ไม่ถึง ๒๐ ปี ๑๘-๑๙ ปี แต่เราฟังแล้วรู้สึกเลยว่ารับจ้าง
วันละ ๑๐๐ กว่าบาท เขาให้ครั้งหนึ่ง ๕๐๐ บาทไม่เอา คนอย่างนี้ถือว่ามั่งคั่งดีศรี คนมีเป็นร้อยล้านพันล้านบาท
ไม่ต้องพูดถึงกันไม่มีความหมาย แต่ว่าตัววัดคนขายเสียงคนอะไรไม่ใช่เรื่องเงินเป็นปัจจัยเสมอไป อย่าไปเข้าใจ
อย่างนั้น แต่ว่าการปลูกฝังค่านิยม การปลูกฝังให้สำนึก แล้วคนไทยจุดนี้เรื่องใหญ่ที่สุด คนไทยเราเป็นชาติ
ที่ไม่ด้อยกว่าประเทศไหนเลย ความรู้ความสามารถทุกเรื่อง เรามีจุดอ่อนบางเรื่องประเทศสิงคโปร์เขาก็หมิ่น ๆ
เราอยู่เสมอว่าไทยก็เป็นประเทศวัฒนธรรมอ่อน ลีควงยูนี้พูดไว้นานแล้ว อะไรเข้ามาเขารับหมด รับได้หมด
แล้วความเป็นตัวเองก็สูญหายไปหมด ผมยังไปเตือนพวก Organizer แต่งงานเลย คุณไปเอาตัวอย่างฮ่องกง
ได้หวนมาบังคับให้คนไทยทำอย่างนั้น คนไทยเขาไม่ได้จับกันบนเวที เขาไม่ได้กอดกันบนเวที คุณอย่าไปยุให้เขา
เสียคน อย่าไปยุให้เสียภาพพจน์ เขารับจ้าง พอไปดูตัวอย่างมาแล้วไปกอดกันบนเวที ผมบอกอย่าไปทำ
อย่างนั้น ผมเตือนได้ผมเตือนเสมอว่าคุณต้องรักษาวัฒนธรรมของเราบ้าง อันนี้มันไม่ใช่ประเพณีเรา อันนี้
มันเอาต่างชาติมาก คนจีนฮ่องกงเขาทำกันอย่างนี้ คนได้หวนเขาทำกัน บ้านเราเขาไม่ทำอย่างนี้ คือลีควงยู
ก็เคยมองประเทศไทยนี้วัฒนธรรมอ่อน อะไรก็มารับได้หมด ดี ร้ายรับหมด บางเรื่องก็ดีกว่ามันปรับตัวได้ดี
แต่บางเรื่องไม่เหลืออะไรเลยความเป็นตัวตนหายไปเกือบหมดเลย นี่คือนี่ที่เป็น แต่ว่าสิ่งที่ผมว่าค่านิยม
คนเราปลูกฝังได้ คือเรื่องของค่านิยมในเรื่องประชาธิปไตย เพราะเรามีประสบการณ์มากกว่าคนอื่น ๘๐ ปี
ไม่ใช่น้อย ชั่วอายุคน ฉะนั้น ๘๐ ปีเราเรียนรู้ในภาคปฏิบัติมาก คือหลายเรื่องมันเป็นความล้มเหลว แต่ผมนี้คิด
ในทางบวกว่าความล้มเหลวนี้คือประสบการณ์ มันเหมือนเราหกล้ม เราจะต้องไม่หกล้มอีก เรารู้แล้วอุปสรรค
ประชาธิปไตยของเราครั้งหนึ่งคือทหารยึดอำนาจ วันนี้ต้องไม่มีสิ่งนี้แล้ว เพียงแต่เราลืมนึกไปว่าวันโรคมันหมด
อหิวาตกโรคหมด โรคเรื้อนหมด ไม่นึกว่าโรคเอดส์จะเกิด มันเหมือนกับเราผ่านพ้นวิกฤติทหารยึดอำนาจ
เราไม่นึกว่าธุรกิจการเมืองเข้ามา ทูตหลายประเทศมาคุยกับผมผมยังบอกว่าประเทศท่านระวังเถอะอย่าไปคิด
ว่าวันนี้ท่านไปไกลกว่าคนอื่น ประเทศไทยนี้ถือว่ามาไกล แต่เรายอมรับเราสะดุด แต่วันหนึ่งเราจะผ่านพ้น
เรื่องนี้ไปได้ แล้วมันจะเกิดกับบ้านท่านก็ได้วันนั้น แล้วท่านจะนึกถึงประเทศไทยว่าประเทศไทยก็ผ่าน
ประสบการณ์นี้ไปแล้ว ผมเชื่อมั่น เพียงแต่ว่าอยู่เฉย ๆ มันไม่ผ่านถ้าเราไม่คิดต่อสู้ดิ้นรน เพราะฉะนั้นความคิด
อะไรก็ตามที่จะสร้างสิ่งที่ดีเหมือนเป็นภูมิคุ้มกัน ไม่ใช่เรื่องดีกับเฉพาะบุคคล ต้องคิดในแง่สิ่งที่ดีที่เราทำนั้น

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ต้องหมายถึงคนส่วนรวมมีทัศนคติที่ดีไปด้วย อย่างยกย่องคนดีอันนี้ก็สิ่งที่ดี แต่ว่าถ้าบังเอิญพลาดเราไปยกย่องคนไม่ดีจริง สิ่งที่เราทำมาเป็นบวกจะเป็นลบหมดเลย แสดงว่าเราตั้งมาอย่างนี้แสดงว่าคนอื่นก็เป็นอย่างนี้อะไรอย่างนี้ถูกهماไปหมด ก็อยากจะอาจารย์แต่งอ่อนทำเรื่องนี้ก็ด้วยความเห็นใจ อาจารย์ก็พยายามทำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับสภา ผมต้องขอขอบคุณ ผมก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภา แต่ว่าบางเรื่องก็เห็นว่ามันเสี่ยงเกินไปก็อย่าเพิ่งไปทดลอง ขอถอยมาก่อนนักการเมืองเราก็ไปทำองค์กรอื่น แล้วก็อยากขออย่าว่าองค์กรที่อยากให้สนับสนุนคือองค์กรท้องถิ่นที่เขาสามารถทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรมได้ เพราะอันนี้จะมีผลต่อประเทศมาก เพราะวันนี้เราต้องยอมรับว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นนั้นซื้อเสียงแพงกว่าระดับชาติมาก เพราะความที่คะแนนมันน้อย ชนะกันเพียง ๑๐๐ คะแนน เพราะฉะนั้นเสียงหนึ่ง ๕,๐๐๐ บาทก็มี อย่าไปคิดว่าไม่จริง เรื่องจริงนะเพียงแต่ระดับชาติมันทำได้เพราะเขตเลือกตั้งมันใหญ่ เพราะฉะนั้นความเห็นเวลาเขาเลือกตั้งเขตเดียว ๓ คนบางคนบอกมันไม่ต่าง ต่างครับ ซื้อเขตเดียวนี่ซื้อง่าย แต่ซื้อเขต ๓ คนนี่มันไม่ง่าย ฉะนั้นคนที่เป็นคนดีโดยภาพรวมมันก็หลุดมาได้บ้าง แต่ว่าถ้าเขตเดียวคนเดียวคนนั้นสู้เงินยาก ยกเว้นคนนั้นดีจริง เช่นเขาทำความดีมาไม่ใช่ไม่มี ในสภานี้ก็มี คนที่เขาดีจริงเขาชนะเงินมากก็มีเหมือนกัน แต่ว่าถ้าคนมีความดีอยู่บ้าง แล้วก็มีเงินด้วยก็ไปกันใหญ่เลย ที่นี้คนที่ดีจริงไม่มีเงินก็เกิดยาก สภามันก็จะกลายเป็นที่รวมของคนอีกประเภทหนึ่งไม่ใช่ตัวแทนคนโดยภาพรวม อันนี้ก็เรียนพวกเราไว้ เพราะว่าผมคิดว่าที่อยู่ในห้องนี้คงจะมีบทบาทมีส่วนในการที่จะช่วยออกความคิดความเห็นต่อไปในเรื่องนี้ เพราะว่าอยากให้เห็นผลออกมาเป็นไปในทางบวก แล้วก็ปฏิบัติได้จริง แล้วก็ไม่เป็นเหมือนกับตราประทับให้กับคนบางคนหรือคนบางกลุ่มในฐานะเป็นนักการเมืองก็ไม่ต้องอยากให้ยกย่องในยุคสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ ถ้าเขาตายไปแล้วก็กลับมารับรางวัลตอนนั้นก็ได้ แต่มันจะได้มีเวลาพิสูจน์อย่าไปห่วงนักการเมืองเพราะมันเปลี่ยนตลอดเวลา เราห่วงปัจจุบัน แล้วก็ทำปัจจุบันให้ดี แล้วก็ให้กำลังใจกับคนที่มีส่วนมีบทบาทในทางทำให้การเมืองไทยดีขึ้น ไม่ว่าในระดับไหนก็ตาม โดยเฉพาะอยากให้เน้น เพราะเรารู้ว่าปัญหาขณะนี้คือปัญหาเรื่องธุรกิจการเมือง เราต้องเน้นเรื่องนี้ว่าท้องถิ่นใดปลอดเรื่องนี้ได้ การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมว่าให้รางวัลความดีความงามกับคนเหล่านั้นจะดีกว่า เป็นภาพรวมไม่ใช่ตัวบุคคล ต้องอยู่ได้โดยหลักก็คือเอาภาพรวมของคนมาเป็นหลัก อย่าให้ตัวบุคคลคนเดียว ก็ขอเรียนพวกเราเท่านี้มีอะไรก็ยินดีครับ

ประธาน : เนื่องจากว่าพวกเราทุกคนอยากเห็นการเมืองหรือนักการเมืองปัจจุบันนี้ดีขึ้น ที่นี้ในฐานะที่ท่านอาจารย์เองก็อยู่ในคณะกรรมการจริยธรรม คุณธรรมของสภาผู้แทนราษฎร ถ้ามีข้อร้องเรียนข้ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เราเปิดเผยได้หรือเปล่า เพื่อที่จะทำอย่างไรที่จะให้ ส.ส. รู้ว่าสิ่งที่ควรปฏิบัติมันควรเป็นอย่างไร และถ้าว่าตรงนี้มีข้อเสนอมาจากคณะกรรมการด้านจริยธรรม คุณธรรม สิ่งนี้ไม่ควรทำนะ สิ่งนี้ควรทำนะอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เราจะได้เอาสิ่งเหล่านี้ไปให้เยาวชนที่จริง ๆ ตอนนี้ก็มีอีกชุดหนึ่งซึ่งสร้างหลักสูตรให้เยาวชนอยู่ด้วยได้รับรู้รับทราบ แล้วก็อาจจะไปช่วยกันหาหรือว่าเขาอยากเห็น ส.ส. เป็นอย่างไรในสายตาเยาวชนด้วย ก็อาจจะเป็นการกระตุ้นให้ ส.ส. ทำตัวดีขึ้น หรืออะไรทำนองนี้ หรือว่าเราอาจจะส่งไปยังสื่อ

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

เพื่อให้สื่อช่วยกันประชาสัมพันธ์ว่าหน้าตา ส.ส. พุทธิกรรม ส.ส. ที่พึงจะเป็นควรจะเป็นแบบนี้ ขอร้องเรียน
ด้านนี้เข้ามาโดยตรงนี่ยังเป็นต้น ไม่ทราบจะมีอะไรที่จะร่วมกันได้กับข้อเท็จจริงที่มันเกิดขึ้นแล้ว

นายชวน หลีกภัย : ขอร้องเรียนเป็นเรื่องของคำอภิปรายที่กระหนาบบุคคลภายนอก แล้วเขาร้องเข้ามา หรือเป็นการอภิปรายหรือพฤติกรรมในสภาที่ ส.ส. อีกฝ่ายหนึ่งร้องเข้ามา กรรมการชุดนี้เขาไม่ได้ประชุมบ่อย นาน ๆ สักครั้งหนึ่ง แล้วเขาจะมีคณะกรรมการเข้าไปสอบข้อเท็จจริงแล้วรายงานเพื่อให้กรรมการวินิจฉัยว่าเรื่องนั้นผิดหรือถูกอย่างไร ซึ่งพอผลออกมาแล้วมันก็เปิดเผยได้ เพียงแต่ว่าในชั้นสอบเขาอาจจะยังไม่เปิดเผยอยู่

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ : ขออนุญาตท่านชวน ก็คือพวกเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์แดงอ่อน หลายคนคิด ข้อสังเกตของท่านเป็นประเด็นหลักเหมือนกัน ผมเลยใช้คำว่าอาจารย์แดงอ่อนต้องพยายามหาตัวชี้วัดว่านักการเมืองที่ดีควรจะเป็นอะไรอย่างไร แม้ชาตินี้หาไม่ได้ชาติหน้าก็ไม่เป็นอะไรใช้คำนั้น เพื่อจะได้กำหนดให้คนเหล่านี้เขาได้รู้ว่า คือผมมีความเชื่อในเบื้องต้นว่าคนมาทำงานการเมืองอยากจะทำงานการเมืองที่ดี อาจจะไปจับตัวแบบที่ผิด ถูกไม่รู้ เราก็คงไม่อยากให้ลูกหลานมาจับตัวแบบนี้อีกก็เลยเรียนเชิญท่านอาจารย์หลาย ๆ ท่านมาหาตัวชี้วัดหน่อยได้ไหม ถึงใช้คำว่าอย่างนั้นก็ท่านบอกว่าปีนี้ได้ผมใช้คำว่าชาตินี้ไม่ได้ไม่เป็นอะไร อย่างน้อยก็ยังเป็นให้ลูกหลานเห็นว่าถ้าอยากเป็นนักการเมืองที่ดีในระดับไหนก็ตามมันควรจะเป็น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ หาไม่ได้ไม่เป็นอะไร อาจารย์แดงอ่อนก็พยายามเรียนเชิญหลาย ๆ ท่านมาเพื่อมารวบรวมแนวคิด วิชิต เราคงไม่อยากเห็น อันนี้เป็นเรื่องที่ผมเห็นตรงว่าไปประทับใจใครสักคนหนึ่งแล้วเดี่ยวองค์กรเสีย เพียงแต่อยากให้อาจารย์แดงอ่อนไปหาตัวชี้วัดว่าควรจะเป็นอย่างไร ๆ และสมมุติถ้าไปจับคนนอกเช่นไม่ใช่ นักการเมือง อาจจะเป็นระดับท้องถิ่นหรืออะไรก็ตามให้ไปดูที่มาตรฐานวิถีชีวิตของเขาเลยว่าเขาเดินทางเส้นทางมาอย่างไรถึงมาปัจจุบัน แล้วเขาได้รางวัลแบบนี้ เราไม่อยากเห็นว่าคนมาทำภาพ ๔-๕ ปีแล้วกลายเป็นคนดีเด่นไม่เอา อยากเห็นอย่างนี้วิถีชีวิตปกติของเขาเลย เพราะเรามีความเชื่อว่าคนจะมาเป็นอย่างนี้ต้องมาจากตัวตนของเขา เสียสละจริงไหม ทำงานเพื่อส่วนรวมจริงไหม ไม่ใช่ทำเพราะมีเป้าหมายก็เลยเห็นว่าอาจารย์แดงอ่อนมีเครือข่ายลูกศิษย์เยอะในเรื่องของการวิจัย อย่างนี้ด่าก็บอกอาจารย์พยายามค้นหาตัวชี้วัดโดยเชิญท่านผู้หลักผู้ใหญ่หลาย ๆ คนมาให้ความคิด เห็นตรงในข้อกังวลว่าเรากังวลมากในเรื่องพวกนี้ว่าอย่า แม้กระทั่งบางคนบอกว่าตายแล้วก็เอามายังได้เลย เราบอกใช้ถ้าไปดูประวัติ เพราะฉะนั้นเรากังวลเหมือนกัน แล้วให้ท่านสบายใจว่าพวกเราใช้คำว่าชาตินี้ไม่ได้ ชาติหน้าก็ยังไม่เป็นอะไร แต่ขอให้คนที่เขาอยากทำงานการเมืองที่ดี ลูกหลานเราเขาจะได้รู้ว่าเขาควรเดินแบบไหน เขาควรจะต้องมีพฤติกรรมที่ดีแบบไหนอะไรประมาณนี้ครับ ก็เลยกราบเรียนเบื้องต้นว่ามีเจตนาแบบนี้ครับ

ประธาน : ไม่ทราบท่านอาจารย์ทิพย์พพร ท่านอาจารย์วัลลภอาจจะทำอะไรที่อยากจะเรียนถามท่านอาจารย์นิตหนึ่ง

นางทิพย์พพร ต้นตีสุนทร : รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มาอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ แล้วก็ได้ฟังความคิดดี ๆ จากหลายท่านที่ท่านอาจารย์ดอกเตอร์วัฒนา ช่างไฟเราะ ท่านตั้งไว้ในโครงการที่จะต้องเชิญ

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ท่านที่เป็นผู้นำในทางการเมือง โดยเฉพาะท่านที่เป็นอดีตประธานรัฐสภา จากที่ได้ฟังท่านชวน หลีกภัย ท่านพูด ดิฉันคิดว่าเห็นสอดคล้องกับหลาย ๆ ท่านที่มาพูดในแต่ละครั้งว่านักการเมืองเอาพักไว้ก่อนอะไรอย่างนี้ หรือว่า รัฐบุรุษ รัฐสตรีก็เป็นเรื่องที่ต้องคิดหนัก แล้วก็เทน้ำหนักไปให้กับพิจารณารางวัลที่ยาวจนเป็นหลัก ชุมชน แล้วก็องค์กร ดิฉันเห็นสอดคล้องกับที่ท่านดอกเตอร์วัฒนาท่านพูดก็จับใจดิฉันตั้งแต่แรกแล้วว่าอย่างไรเสียต้องพยายามหาตัวชีวิต ถึงแม้ว่า ณ ขณะนี้เราไม่ได้เทน้ำหนักไปที่นักการเมือง แต่ว่าเราก็ต้องศึกษาเรื่องนี้ไปด้วย แล้วก็ไปที่ตัวเยาวชนเป็นหลัก เพราะว่าเยาวชนคืออนาคตของประเทศ อย่างที่ท่านชวนพูดว่ามันเห็นแน่ ๆ คือปลูกเสียที่เด็ก ขณะเดียวกันก็แก้ปัญหาในปัจจุบันไปด้วย ในเรื่องของตัวชีวิตที่ท่านดอกเตอร์วัฒนาได้เน้นย้ำ อยู่เสมอในเรื่องของวิถีชีวิต คือต้องดูคนทั้งชีวิต ดูว่าเข้ามาสู่เส้นทางนี้ชีวิตเป็นอย่างไร ทำงานอย่างไร แนวคิด อย่างไร การแสดงออก พฤติกรรม ทุกอย่างสะท้อนหมด ซึ่งก็สอดคล้องกับที่ท่านชวนก็บอกว่าคือต้องดู บางทีตายไปแล้วผลที่ออกมามันไม่ใช่ที่ดู ๆ มาตลอดมันจะมีพฤติกรรมหลังการตายได้อีก ดิฉันก็รู้สึกว่ามันมีความรู้สึกสอดคล้อง โดยเฉพาะเรื่องที่พูดถึงเรื่องของการดูคนแล้วก็ดูวิถีชีวิต เพราะว่าโดยตัวของระบอบ การเมืองในระบอบประชาธิปไตยนี้นอกจากมันคือตัวระบอบการปกครองแล้ว ที่มันทับซ้อนสนิทก็คือตัววิถีชีวิต ว่าใช้ชีวิตในแนวทางประชาธิปไตยหรือไม่ ก็รู้สึกว่าจะตรงกันกับหลาย ๆ ครั้งที่เรายกกันมาจาก หลาย ๆ ท่าน ก็รู้สึกว่าคณะอนุกรรมการเราก็จะเริ่มได้เกณฑ์ ได้ตัวชีวิตที่ชัดเจนขึ้น อยู่ที่ว่าทางเจ้าหน้าที่ ฝ่ายเลขานุการอาจจะต้องมานั่งทำ Pattern ดูว่าช่องนี้เป็นเรื่องเกณฑ์ที่เสนอไว้แต่ละท่าน ช่องนี้เป็นเรื่องของ พฤติกรรม ความคิด ผลงาน ก็จะได้ใส่เข้าไปได้ชัดเจนยิ่งขึ้น มันจะได้สอดคล้องกับงานของที่วาง Road map ไว้ว่าเดือนไหนจะต้องทำอะไร อย่างเดือนมกราคมจะต้องสิ้นสุดแล้ว มันควรจะจะต้องได้สรุปเกณฑ์อย่างนี้เป็นต้น ดิฉันก็ขอแสดงความคิดเห็นไว้เบื้องต้น ขอบขอบคุณค่ะ

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

ยุวชน นักการเมืองยังไม่ต้องพูดถึงอีก ที่นี้การเลือกกระบวนการเราก็พูดกันไปแล้วส่วนหนึ่ง กระบวนการเราก็พูดกันไปแล้วส่วนหนึ่ง แต่เราไม่รู้หรือกว่าเบื้องหน้าเบื้องหลังเป็นอย่างไร เด็กคนที่ใกล้ชิดบางทีเขาอาจจะรู้ดี แต่ว่าคนภายนอกอาจจะมองไม่เห็น ที่นี้มันอาจจะอยู่ในกระบวนการหนึ่งได้ไหมว่าในช่วงที่เราคัดเลือกพอเริ่มเข้ารอบเราขึ้นเว็บไซต์เลยว่าเราได้อันนี้จาก Candidate ผู้ที่จะมาเป็นเยาวชนพลเมือง ขึ้นเว็บไซต์ขึ้นชื่อเลย คือเราอาจจะใช้ถ้อยคำใครมีข้อมูลอะไรถ้าไม่ดีส่งมาเลย แต่ว่าก็ต้องสับสนะคะไม่ใช่มาเล่นปิดแข่งปิดขากัน อันนั้นก็น่าห่วงเหมือนกัน อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งถ้าหากว่าน่าจะเป็นหนึ่งในกระบวนการ ตอนนี้ก็ต้องอย่างละนิดอย่างละนิดเรื่องของกระบวนการที่คิดได้จากการที่ฟังผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายค่ะ

ประธาน : กระบวนการต้องเว้นช่วงเอาไว้สำหรับหลังจากที่เราได้รอบที่ ๑ หรือรอบไหนที่เราจะเริ่มขึ้นเว็บไซต์ อาจจะเป็นรอบกลั่นกรองน้อยลงอีกนิดหนึ่งไหมหรืออะไรทำนองนี้ ซึ่งเราจะต้องแจ้งกับผู้สมัครด้วยให้เขาได้รับทราบว่าเขาจะต้องถูกการกลั่นกรองใน Social media ถ้ารู้ตัวว่าไม่ดีก็ถอนตัวไปเลย ที่นี้มี Social media เข้ามาด้วย แล้วก็เรื่องเมื่อกี้เราคุยกันที่มีสภาโຈກหรืออาจจะเป็นสภาเด็กอาจจะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในปีนี้ด้วยก็ได้หรือเปล่า หรือว่ามันต้องเป็นปีหน้าทั้งหมด ถ้าอย่างนั้นคือแผนปีหน้าเราอาจจะเติมตัวนี้เข้าไปในเรื่องของการที่เราแทนที่จะเป็นสภาโຈກเราก็อาจจะเป็นสภาจำลอง

นางทิพย์พพร ตันติสุนทร : ขออนุญาตนะค่ะ จริง ๆ ที่สภามีโครงการอันหนึ่งซึ่งเขาเรียกว่าแข่งขันตอบปัญหารัฐสภา ดิฉันเห็นความตั้งใจและความพยายามและเมื่อตอนเริ่มต้นก็ได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ซึ่งส่งเสริมประชาธิปไตยการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดิฉันเห็นว่าเป็นความพยายามที่ดีแต่ก็ได้ให้ความเห็นไปในสมัยที่นั่งบริหารอยู่ที่คอนราด อาเดนาวร์ การที่จับเด็กมาท่องมาตราแข่งกันนี้ดิฉันคิดว่ามันเป็นช่องที่แคบเกินไป เสนอว่าควรจะให้ทำสภาเด็ก โอเคคุณจะให้ความรู้ทางกฎหมายให้ไป แต่ว่าความคิดอ่านของเด็กต่อบ้านเมือง โดยเฉพาะเด็กเยาวชนที่กำลังแข่งมันไปตีข้อสนับสนุนการท่องจำ แต่ว่าเด็กไม่มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับประเทศเลย ซึ่งกฎหมายต่าง ๆ มันเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่เด็กก็ท่องอย่างเดียวโดยไม่รู้ว่าทำไมมันต้องเปลี่ยน ปีที่แล้วเพิ่งท่องปีนี้มาท่องต้องมาเปลี่ยนอีกแล้ว ซึ่งอันนี้มันเป็นการทำลายศักยภาพของเด็กไทย ดิฉันเสนอมาเป็นสิบกว่าปีแล้วสมัยที่นั่งอยู่ที่มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ บอกว่าให้ทำสภาเด็กสภาจำลอง ซึ่งเด็กสามารถมาอภิปรายในประเด็นที่เราตั้งหัวข้อให้เขาจำลองประเด็นกฎหมายก็ได้ ก็ให้รู้สึกไปเลยสมมุติกฎหมายเรื่องการศึกษาเขาจะได้มีข้อมูลเพิ่มเติมว่านอกจากที่ศึกษามาและในวิถีชีวิตของเขาและเขาอยากเห็นการศึกษาในอนาคตอย่างไร เพราะเขาเป็นอนาคตของประเทศ เพราะฉะนั้นเขาก็จะศึกษาแล้วก็เอาทักษะหรือเอาข้อมูลความรู้ที่ระดมกันซึ่งคนที่เขาเข้ามาอยู่ในสภาเด็กได้เราก็ใช้กระบวนการแข่งขันจากรายภาคได้ เช่น ภาคอีสานเป็นภาคใหญ่เราก็แข่งอีสานเหนือ อีสานใต้ ภาคเหนือตอนบน ตอนล่าง ภาคใต้เล็กหน่อยก็อันเดียว ภาคกลาง

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

เสร็จแล้วเราก็จะได้ตัวที่ผ่านการแข่งขันพวกนี้เข้ามาอยู่ในสภาเด็กสภาใหญ่ มันก็ทำให้เขาทำงานของประเทศในทักษะที่เป็นทักษะของวิถีชีวิตจริง ๆ ของประเด็นปัญหาของสังคมจริง ๆ แล้วเขาก็จะได้ Vision ของเขาว่าเขามองอย่างไรเราจะแก้ปัญหายังไงในแต่ละเรื่องที่เขาอยู่ในสังคม อันนี้ก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าถ้าเราจะทำสภาเยาวชนหรือสภาเด็กอยากให้เป็นลักษณะแบบนี้ แต่ไม่ใช่ว่าเอาแต่มาท่อง ๆ จำ แล้วก็แข่งกันมันไม่ได้เกิดอันนิสงส์อะไรเลย แล้วเราไม่สามารถให้เด็กของเราอยู่ในมาตรฐานสากลได้ จึงไม่แปลกอะไรที่เวลาเอาคะแนนมาทางดูเรดาก เพราะว่าเราไม่มีการส่งเสริมในเรื่องกระบวนการคิด ซึ่งการแข่งขันในทางสากลมันคือการคิดอย่างเดียวนะ ถ้าเราส่งเสริมกระบวนการคิดและการแสดงออกของเด็กในทางที่รับผิดชอบต่อส่วนรวมต่อประเทศเขาจะอยู่ที่ไหนก็ได้ในโลก แล้วนี่คือมาตรฐานของพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย ที่นี้ถ้าเผื่อเราจะยกมาตรฐานเด็กของเราในโครงการของสภาเราก็ต้องยกระดับมาตรฐาน โดยผ่านโครงการของท่านอาจารย์ดอกเตอร์พัฒนาว่าเราจะทำอย่างไรในเรื่องของสภาเด็กในนามที่เป็นรัฐสภาจำลองหรืออะไรก็แล้วแต่ อันนี้ก็อยากจะฝากข้อคิดว่ามีประสบการณ์จากหลาย ๆ ที่ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งในการทำกิจกรรมทั้งส่วนของราชการทุกส่วนเลย โครงการประชาธิปไตยมันเป็นโครงการกิจกรรมเพื่อกิจกรรม ทำแล้วทิ้ง ๆ แล้วเงินเราก็ทิ้งไป แต่เราไม่ได้มีการประเมินแล้วก็พัฒนาต่อยอด ไม่มีเลย เราเสียตางบประมาณเราเสียไปเยอะมาก ๆ เลย แล้วก็ทำแบบเดิมซ้ำ ๆ หรือไม่รู้ว่ามีมันดีหรือไม่ดีไม่มีใครชี้ไม่มีใครบอก อันนี้ก็ยกตัวอย่างว่าถ้าจะทำสภาเยาวชนจะไปในทิศทางไหน ขอขอบคุณค่ะ

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : คราวหน้าขอเป็นว่าความชัดเจนในเรื่องของคุณสมบัติกับหลักเกณฑ์ฝ่ายเลขานุการจะดึงมาทันไหน มันจะมีคุณสมบัติทั่วไปคุณสมบัติเฉพาะ แล้วอันไหนเป็นคุณสมบัติอะไร อะไรเป็นเกณฑ์ที่ที่ประชุมได้พูดกันไว้คราวหน้าจะทันไหนเพื่อจะนำเสนอในเรื่องนี้ค่ะ แล้วก็เรื่องที่เราจะเชิญใครมาอีก ถ้าหากว่าจะเชิญท่านดอกเตอร์อาทิตย์มาคนเดียวก็น่าจะพอแล้ว น่าจะพอไหมคะเราจะได้เริ่ม

ประธาน : คือเราทำไปด้วยเลยคะ เราไม่ฟังอย่างเดียวเราทำไปด้วย แล้วก็ถ้าหากว่าท่านที่มาใหม่เราจะให้ดูเกณฑ์ที่เราได้มาแล้ว ยิ่งถ้ามาตอนหลัง ๆ ก็ดูเกณฑ์ที่เราสร้างเสร็จเลยจะช่วยดูเลยช่วยดูเกณฑ์นั้นด้วยเลยจากนี้ไปเราจะไม่แจกแผ่นนี้ให้แล้วนะคะ จะเป็นอันใหม่ที่เรากำหนดแล้ว รวมทั้งของคุณสมบัติด้วยที่จะมาช่วยดูเกณฑ์ใหม่คะ

นายวัฒนา แซ่โพระ : ฝากท่านเลขานุการ เดี่ยวพี่หม่อมประสานท่านเลขานุการเอาดอกเตอร์สมชาติเข้ามาเพิ่มเติม แล้วอาจารย์วิชัยเอาท่านมาช่วยไหม วิชัย ต้นศิริ ที่เข้ามาช่วยดอกเตอร์สมชาติใช้ไหม

คณะอนุกรรมการด้านส่งเสริมบุคคลประชาธิปไตย
วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

พรเทพ ๔/๗

ประธาน : ไม่ต้องถึงนักวิจัยหรือของเราก็ทำได้ใช่ไหมคะ

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ : เลขานุการต้องทำอะไรเยอะไม่ใช่หรือ เลขานุการต้องมีบทบาท

ประธาน : ขอปิดประชุมก่อนนะคะ แล้วเดี๋ยวตรงนี้คุยกันนอกกรอบค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

กลุ่มงานฯ เลข ๓

สำนักgrayงานการประชุมและฯ เลข